

CHÙM THƠ 266
CHÚA NHẬT 3 PHỤC SINH
10-4-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan. (Ga 21, 1 – 19)

Khi ấy, lúc các môn đệ đang ở bờ biển Tibêria, Chúa Giêsu lại hiện đến. Công việc đã xảy ra như sau: "Simon-Phêrô, Tôma (cũng gọi là Đidymô), Nathanael quê tại Cana xứ Galilêa, các con ông Giêbêdê, và hai môn đệ khác nữa đang ở với nhau. Simon Phêrô bảo: "Tôi đi đánh cá đây". Các ông kia nói rằng: "Chúng tôi cùng đi với ông". Mọi người ra đi xuống thuyền. Nhưng đêm ấy các ông không bắt được con cá nào. Lúc rạng đông, Chúa Giêsu hiện đến trên bờ biển, nhưng các môn đệ không biết là Chúa Giêsu. Người liền hỏi: "Này các con, có gì ăn không?" Họ đồng thanh đáp: "Thưa không". Chúa Giêsu bảo: "Hãy thả lưới bên hữu thuyền thì sẽ được". Các ông liền thả lưới và hầu không kéo nổi lưới lên, vì đầy cá. Người môn đệ Chúa Giêsu yêu liền nói với Phêrô: "Chính Chúa đó". Simon Phêrô nghe nói là Chúa, liền khoác áo vào, vì đang ở trần, rồi nhảy xuống biển. Các môn đệ khác chèo thuyền vào và kéo lưới đầy cá theo, vì không còn xa đất bao nhiêu, chỉ độ hai trăm thước tay.

Khi các ông lên bờ, thấy có sẵn lửa than, trên đê cá và bánh. Chúa Giêsu bảo: "Các con hãy mang cá mới bắt được lại đây". Simon Phêrô xuống thuyền kéo lưới lên bờ. Lưới đầy toàn cá lớn; tất cả được một trăm năm mươi ba con. Dầu cá nhiều đến thế, nhưng lưới không rách. Chúa Giêsu bảo rằng: "Các con hãy lại ăn". Không ai trong đám ngồi ăn dám hỏi "Ông là ai?", vì mọi người đã biết là Chúa. Chúa Giêsu lại gần, lấy bánh trao cho các môn đệ; Người cũng cho cá như thế. Đây là lần thứ ba, Chúa Giêsu đã hiện ra với các môn đệ khi Người từ cõi chết sống lại.

[Vậy khi các Ngài đã điếm tâm xong, Chúa Giêsu hỏi Simon Phêrô rằng: "Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy hơn những người này không?" Ông đáp: "Thưa Thầy: Có, Thầy biết con yêu mến Thầy". Người bảo ông: "Con hãy chăn dắt các chiên con của Thầy". Người lại hỏi: "Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy: Có, Thầy biết con yêu mến Thầy". Người bảo ông: "Con hãy chăn dắt các chiên con của Thầy". Người hỏi ông lần thứ ba: "Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy không?" Phêrô buồn phiền, vì thấy Thầy hỏi lần thứ ba: "Con có yêu mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự: Thầy biết con yêu mến Thầy". Người bảo ông: "Con hãy chăn dắt các chiên mẹ của Thầy. Thật, Thầy bảo thật cho con biết: khi con còn trẻ, con tự thắt lưng lấy và đi đâu mặc ý, nhưng khi con già, con sẽ giang tay ra, người khác sẽ thắt lưng cho con và dẫn con đến nơi con không muốn đến". Chúa nói thế có ý ám chỉ Phêrô sẽ chết cách nào để làm sáng danh Thiên Chúa. Phán những lời ấy đoạn, Người bảo ông: "Con hãy theo Thầy".]

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

“CHÚA ĐÓ !”

Ga 21,1-19

Vẫn dáng đứng, nghiêng về phía bụi
Chùng như muốn cúi xuống, hôn lên
Vẫn nhịp tim cùng ai rong ruổi
Thấu phận đời chìm, nổi, lênh đênh

Vẫn những thanh âm trên bờ biển
Tha thiết gọi mời đến niềm vui
Vẫn lời quyền năng, lời linh hiển
Xuống cõi hư không chia ngậm ngùi

Vẫn một nét hoa, hào phóng lắm
Bàn tay trao tấm bánh tử sinh
Vẫn một ánh nhìn, tình tứ lắm
Lời thương, mời thương nếm ân tình

Vẫn niềm thương ấy, ngày lũ thứ
Mời nâng chén ngọc thưở chia ly
Vẫn con người ấy, mà chưa cũ
Còn mới hơn xưa mới diệu kỳ

Ai chớ hoài nghi! “Kìa! Chúa đó!”
Người vẫn bên đời khốn khó kia
Lời yêu mãi còn luôn bày tỏ
Tấm bánh đời mình, bẻ, sẻ chia

Con xin đón nhận tình thương Chúa
Nguyện giữ trong tim, chẳng xa lìa...

Hương Nam, 06-4-2016

“CON CÓ YÊU MẾN THẦY KHÔNG ?”

Chúa đã chết thật rồi
Con trách mình nhiều lắm
Nỗi đau nào găm nhám
Kẻ nhát đảm, bội thề

Đã bao chiều lê thê
Buồn dài bao ý nghĩ
Loay xoay trong tâm trí
Sâu âm ỉ khôn vơi

Nghe Chúa sống lại rồi
Con bồi hồi mong gặp
Dẫu thẹn thùng muối mặt
Dẫu đau thất tâm can

Một tình sương mơ màng
Người chờ con ở đó
Nơi lặn đầu hạnh ngộ
Trên bờ cát sóng tràn

Lời xin lỗi muộn màng
Con muốn thưa thành thật
Mà Người không muốn nhắc...
Hỏi con có yêu không?

...
Trao đoàn chiên cho con
Để tận tình chăm sóc
Như Người đã thương xót
Thấu hiểu nỗi lòng con

Hương Nam, 07-4-2016

NHỮNG CON CÁ BÊN HỮU MẠN THUYỀN

Những con cá bên hữu mạn thuyền
Được diễm phúc gom vào khoang ngư phủ
Nên bữa ngon cho người vui tâm sự
Chuyện tình yêu đời lữ thứ hiển dăng

Những con cá tươi ngon đang xanh ngần
Muôn lộc biển và thanh âm sóng vỗ
Trần sức sống giữa cuồng phong bão tố
Thành lễ dâng bồi bổ kiếp nhân sinh

Nghĩa gì đâu một cuộc sống vô tình
Không trao hiến thân mình cho ai cả
Có gì hơn một kiếp đời con cá
Chịu vào khoang, chịu nướng cháy toàn thân

Sáng hôm xưa trên bờ biển tình thâm
Chúa Phục Sinh điếm tâm cùng bạn hữu
Những con cá vàng thơm ngon chén rượu
Bài học yêu ngôi Cứu Chúa tình yêu

Lạy Thầy! Thầy biết rõ con yêu
Con sẽ hiến toàn thân nên của lễ
Con cá nướng trên bếp hồng đẹp thế!
Con treo mình trên thập tự xinh thay!

Làm thân lương cho nhân loại no đầy
Muôn phước lộc một ngày mai vĩnh cửu
Xin được là con cá vàng bên hữu
Được vào khoang, làm nên bữa cơm ngon

Hương Nam 11-4-2013

CHÉN BÁNH CANH CÁ LÓC

Con cá lóc bơi trong chén bánh canh
Cho hương tình hiến dâng nên thơm ngọt
Tay ai đưa tới miệng người đau xót
Thìa hồng ân thân bèo bọt hồi sinh

Tạ ơn Chúa thương ban những nghĩa tình
Từ trái tim tới bàn tay nhân ái
Xin cho đời còn yêu nhau mãi mãi
Một tình yêu con cá lóc hiến thân

Chúa Phục Sinh đang ở lại rất gần
Nơi dương thế những mảnh đời tàn tạ
Lòng bác ái và bàn tay khiêm hạ
Sẽ làm nên muôn phép lạ phục sinh

Xin cho con ươm đẹp một mối tình
Luôn trao hiến thân mình cho bạn hữu
Không có tình yêu nào cao quý
Cho bằng tình người đã chết vì yêu

Tấm bánh kia tan nát xót xa nhiều
Con cá ấy cháy thiêu trên lửa mến
Xin giữ con một tình yêu dâng hiến
Nên hương tình cho nhân thế phục sinh

Hương Nam, 12-4-2013

GÃ TUẦN PHIÊN

CHỈ MỘT LẦN YÊU

Không mong chi một lời xin lỗi
Vì ba lần đã chối: “không quen”
Không mong chi một lời thú tội
Vì thương thân, ích kỷ, thấp hèn

Người chỉ mong tình không gian dối
Hơn là lời xin lỗi thoáng qua
Người chỉ mong lòng yêu tuyệt đối
Hơn trăm thú tội chữa thật thà

Chúa vẫn khát khao con yêu Chúa
Mỗi ngày thêm nồng thắm thiết tha
Bởi đã yêu rồi con sẽ hiểu
Tình mãi trao đi, mới chính là

Đời con không chỉ ba lần chối
Có khi phản bội cả vạn lần
Chúa không đòi vạn lần xin lỗi
Chỉ một lần yêu, đủ vạn lần...

Tạ ơn Chúa tình yêu hào phóng
Đã trao đi, trao trọn đời mình
Luôn tha thứ cho người được sống
Trong tin yêu, hy vọng, an bình

gã tuần phiên, 06-4-2016

ĐÊM HỒNG NHUNG

vẫn căn phòng nhỏ cô đơn
đêm nay bỗng đẹp nhiều hơn, lạ lùng
vẫn là một đóa hồng nhung
héo tàn, lại nở vô cùng huyền siêu

có gì như thể tình yêu
đầu đầu chạm tới bóng chiều úa phai
hóa ra con vẫn tìm ai
tưởng xa, nay đã ở ngay bên đời

không tin, không thể nữa rồi
bởi chung ai đã đứng ngồi nơi đây
bàn tay khe khẽ bàn tay
nụ hồng bền lên ngọt đây cảm thương

vẫn đêm quạnh quẽ mộng thường
mà đêm nay, thắm ngát hương ân tình
vẫn đêm lặng lẽ một mình
mà đêm nay thắm ân tình ngát hương

vẫn căn phòng nhỏ cô đơn
đêm nay con ngủ ngon hơn lạ lùng
tạ ơn tình Chúa thủy chung
còn yêu mãi đóa hồng nhung luống chiều...

gã tuần phiên, 08-4-2016

BA CHUÔNG

KHÔNG CÓ DẤU ĐINH NÀO

Con là chứng nhân của Chúa phục sinh
Nhưng thân con không một dấu đinh nào
Càng không có một vết đồng đâm sâu
Chẳng hề chết đi, chưa hề sống lại

Con đang đi vào giữa lòng nhân loại
Người đòi xỏ ngón tay vào lỗ đinh
Đòi thọc cả bàn tay vào vết đồng
Con lọng ngọng trả lời, không, không có

Chẳng ai muốn tin điều con bày tỏ
Nghe cho vui tai rồi họ bỏ đi
Có đôi người còn lắm bầm khinh khi
Nói rất hay mà toàn điều gian dối

Có phải là chúng con đương phạm tội
Rao giảng Chúa Ki-tô chịu đóng đinh
Mà không chịu đóng đinh cuộc đời mình
Sợ thương tích, ngại hy sinh, gian khổ

Con hiểu biết, uy quyền và giàu có
Thì thế nào buông bỏ mà chẳng đau
Chạnh lòng chi bao khốn khổ cơ cầu
Để thương tích vết hằn sâu nhưc nhồi

Cảm ơn đời không tin lời con nói
Đòi xỏ ngón tay vào lỗ đinh thôi...
Cho con ngộ ra làm Nhân Chứng Nước Trời
Là phải chịu chết đi và sống lại

Ba Chuông, 04-4-2016

CON YÊU MẾN THẦY

Đêm nằm nghĩ mãi không ra
Tại sao người ấy lại là Phê-rô (*)
Một đời biển sóng nhấp nhô
Nay thành đá dựng cơ đồ thiên ân

Hóa ra người đã một lần
Trong cơn bĩ cực đang tâm chối Thầy
Nay lời yêu mến đền thay
Ba lần tuyên tín yêu Thầy thủy chung

Thầy thương nên chẳng ngại ngần
Cho người phúc lộc được cùng tế sinh
Để nhân loại được phúc vinh
Sống niềm vui mới thần linh giữa đời

Tôi về gẫm phận riêng tôi
Tình yêu một thoáng nửa vời đời thay
Niềm tin sờ đụng bằng tay
Làm sao có được một ngày hồng ân?

Phê-rô thống hối hồi tâm
Còn tôi cứ mãi lặng câm lòng mình
Bao giờ thấu được chữ tình
Là mầu nhiệm lạ phục sinh con người

Biển đi tình ái nửa vời
Cho tôi yêu mãi dâng đời hương hoa
Bây giờ thì ngẫm đã ra
Tình yêu đích thực chính là hồng ân...

Ba Chuông, 11-4-2013

() Đêm nằm nghĩ mãi không ra
Tại sao người ấy lại là nhà thơ!? (Vô Danh)*

HỒ GIANG A

VẪN BÊN EM

Người vẫn bên em, trong suốt cuộc đời
là một người phục sinh và đang sống

tưởng rất tĩnh, mà đương rất động
chia tấm bánh ngon, chia ly rượu nồng nàn
bẻ đời mình nên nhỏ vụn, nát tan
chia cho mảnh đời điêu tàn, đói khát

vẫn bên em, một hương tình thơm ngát
hương tình dâng, hương sát tế vì yêu
hương ngát ngây đời cao ấy, một chiều
còn lan tỏa chừng huyền siêu, rất thánh

vẫn bên em, dẫu lòng em lẫn tránh
ngại hiến dâng, ngán trao tặng, sẻ chia
ngại hy sinh, sợ lệ mặn đậm đời...
cũng không thể ... vẫn bên em, khăng khít

vẫn bên em nghe đêm dài thút thít
chuyện cho đi, rồi nuôi tiếc, lao xao
bởi ai kia phụ bạc biết chừng nào
chỉ muốn nhận, không thềm trao đi nữa

vẫn bên em, một tấm lòng chan chứa
bảo em rằng em hãy cứ trao đi
bẻ đời ra là lẽ sống diệu kỳ
em nên ngọc lưu ly mùa vĩnh cửu...

ả giang hồ, 04-4-2016

CHÚA THƯƠNG CÁNH HOA ĐỜI

Chúa thương con một cánh hoa đời
tan nát, toi bời trong con lốc phù hoa
mãi điêu linh lang bạt giữa giang hà
chẳng bến đỗ, không quê nhà, vất vưởng

chút hồng nhan phai trong chiều sần sượng
cúi mặt mình ngấp ngượng giấu niềm đau
ai mong chi trời nghiêng nắng trút sầu
xuống mảnh lụa cơ cầu thêm hổ thẹn

một đời hoa có vụn lẫn hò hện
trao cho người chút bến lèn hồn nhiên
chuốc vào tim bao thương tích tận nguyên
chẳng dám khát một niềm thương, nỗi nhớ

rất thẳm lặng những đêm dài góc phố
con lắng nghe ai bày tỏ tình thâm
khe khẽ thôi, rồi xa vọng về gần
lời nào nuốt như gai đâm cõi thức

và con hiểu Chúa thương người cơ cực
kẻ không nhà, ai thổn thức lệ rơi
chuông vinh danh mừng Chúa sống lại rồi
góc phố tối bỗng rạng ngời ánh sáng

dấu thánh giá trên mình con rục rạc
ánh hào quang lòng thương xót chiếu soi
hoa tàn phai, hoa tan nát toi bời
hương ngây ngất, hồng ân Người sống lại

bởi Chúa chết vì yêu con khờ dại
và sống lại, cứu con khỏi huyết mô
lòng vui mừng, ngợi khen Chúa Ki-tô
thương xót con, ả giang hồ bất hạnh...

ả giang hồ, 05-4-2016

BỮA ĂN NHƯ MỘT CUỘC TÌNH

Sau chiều tử nạn bi thương
Chúng tôi về lại đời thường biển xanh
Suốt đêm vật vã chòng chênh
Biển không bóng cá thuyền đành vô duyên

Vào bờ tìm chút nghỉ yên
Bóng ai đứng đợi rất hiền rất thương
Dường như người ấy tận tường
Xuống thuyền, nướng cá, bữa thường điếm tâm

Người buồn biển cũng xa xăm
Một con bóng nhỏ cũng trầm khơi sâu
Phía bên mạn hữu, thả mau
Vâng lời tung lưới kéo vào đầy khoang...

Chỉ sau một thoáng ngỡ ngàng
“A ha Chúa đó!”, Gio-an vui mừng
Phê-rô che vội thân trần
Nhảy tùm xuống nước bước nhanh đến Thầy...

Điếm tâm sung sướng sum vầy
Chẳng ai dám hỏi phải Thầy đây không
Trao tay một tấm bánh hồng
Một con cá nướng tình nồng phục sinh

Bữa ăn như một cuộc tình
Sẻ chia sự sống của mình cho nhau
Nhớ sao kỷ niệm đêm nào
Đây là Minh Máu Thầy trao cho đời

Xin mọi người cùng chúng tôi
Loan tin cứu rỗi của Người Phục Sinh
Đức Giê-su, tấm chân tình
Tặng ban sự sống thần linh cho đời

ả giang hồ, 12-4-2013

THẦY BIẾT CON YÊU

Không phải “con biết”
Nhưng là “Thầy biết”
“Thầy biết con yêu mến Thầy”

Con không chỉ yêu
Nhưng còn tin tưởng chắc
Người mình yêu hiểu mình yêu rất thật
Hiểu nhiều hơn con hiểu chính lòng con

Bởi vững tin nên tình mãi sắt son
Chúa tín nhiệm trao ban ơn mục tử
Cả đàn chiên trong tay con gìn giữ
Và dẫn đưa đến đồng cỏ xanh tươi

“Thầy biết con yêu mến Thầy, Thầy ơi!
Bởi yêu mến, con không rời sứ mệnh
Dẫu sóng xô vẫn đưa thuyền cập bến
Khách lữ hành về đến tận hoàng cung

Tin yêu Thầy xin mãi mãi thủy chung
Một tình yêu tín trung Thầy đã biết
Một đời yêu rất chân thành, tha thiết
Thay cho lần chối chạy thỏ ngu ngơ

Xin giữ con trong màu nhiệm tình thơ
Cho hoa yêu nở kịp giờ hiến tế
Vì đàn chiên con xin làm của lễ
Hiến thân mình cùng hy tế Giê-su

Thầy ơi Thầy biết con yêu
Xin cho con biết làm điều Thầy mong

ở giảng hồ, 11-4-2013

M. SAO KHUÊ

BẺ BÁNH

khi con bẻ bánh đời mình
chia người đói khát, cùng đình giữa đời
với lòng yêu mến khôn vơi
là con làm chứng về người phục sinh

con xin thú thật lòng mình
bánh chia thì đã, mà tình thì chưa
cho đi một chút thặng thừa
đòi tên, đòi tuổi cho vừa vinh danh

bao giờ mới hết đàn hanh
cho lòng được chút chân thành thương yêu
đời con nhận đã thực nhiều
cho đi còn tiếc, hưởng liêu tẩm thân

Chúa ơi, Chúa biết con cần
trái tim cùng nhịp tha nhân bên đời
xin cho con, trái tim Người
để khi bẻ bánh, khôn vơi tình thương

M. Sao Khuê, 04-4-2016

NHẬN RA NGƯỜI

Cho con nhận ra những dấu đinh người
Còn khắp nơi trong cõi đời bi tráng
Người đóng đinh vừa là thù, vừa là bạn
Kẻ bị đóng đinh vừa là bạn, vừa là thù

Thương tích, tật nguyên có tên gọi “Giê-su”
Khi ai vì yêu mà vui lòng lãnh nhận
Giữa cuộc đời, có chăng là thoáng ngắn
Mà khổ đau dài vô tận, mệnh mông

Cho con nhận ra những nhịp tình nồng
Đương thời thóp trên đôi hồng chiều ấy
Vẫn còn đây nơi giọt buồn tuôn chảy
Xuống mảnh đời bất hạnh những mùa hoang

Nỗi buồn “Giê-su”, còn đó mệnh mang
Giữa phố hoa, giữa tội tàn, ổ chuột
Có những đoạn trường, từng ngày đứt ruột
Niềm đau đời còn rung rúc trong tim

Cho con nhận ra nơi góc tối im lìm
Những số phận đương vui tình bẻ bánh
Nuôi đời nhau bằng xót thương rất thánh
Xóa cho nhau niềm cô quạnh, hoang vu

Cho con nhận ra chính Đức Giê-su
Đương tử nạn anh hùng, anh hùng mãi
Bởi niềm tin một mùa vui sống lại
Với chính Người đã sống lại hiển vinh

M. Sao Khuê, 06-4-2016